

Dr. Laur. Larsen.

Født 16de Aug. 1833.
Død 1ste Mars, 1915.

Dr. Laur. Larsens virksomme Liv afsluttet. Han udsøvede Mandag Aften den 1. Mars i Decorah, Ia.

Dr. Laur. Larsen, en af de mest fremragende Stillelser i den nordamerikanske Kirke, døde Mandag Aften kl. 7,45 i Decorah, 81 Aar gammel. En lang Arbejdsdag er afsluttet. Det blev Aftende forandret at give en Betsomhed, der har set mange Værelser efter sig, og som paa mange Maader blev grundlaggende for den Kirke, til hvilken hans Virksomhed var knyttet. For nogle Aar siden fejrede han det eneste Jubilæum af den Art, som har været fejret af en Nord-Amerikaner, 50-Aars Jubilæum som Præst. Den 14de Oktober 1859 blev den 26-aarige Theolog som et Par Aar havde virket som Præst i de fjerde norske Kobogder i Wisconsin og Minnesota, af den norske Synode udnævnt til Præst for de norske Stæder ved Concordia Seminaret i St. Louis. Siden vidste han sig helt selvstændig, og som han havde et stort og vellykket Liv i den Opførelse af hvide det

nordamerikanske Kirkeliv i Minnesota til et Samfund, og noget af det sidste han blev udsøvede af Forsamlingen om denne lauske Landes Virksomhed.

Som Præst udmærkede Larsen sig ved sin Grundighed, og som Vandræder og Skriftevarer var han en administrerende Kraft, der holdt sig ubøjelet, saalange Ansættelsen paa sig selv. Dens efter at han havde fyldt de 70, som is skulle være Stædets Alder og Livets Maal, vedblev han i usvækket Virksomhed.

Stort Indflydelse paa de Talsmænd af Gæster, som gennem Aarene har været ved Luther College, og som Larsen gennem sin Personlighed, som mest fremtrædende Karaktertræk var Middelbarhed og Trofasthed i stort som smaa. Og han havde sin Gæster af arbejde. Denne Virksomhed blev dog mindre gennem selve Undervisningen end ved Exempelens Magt. Han havde aldrig sig selv, naar han i sin lange Arbejdsdag og som udsøvede som usvækket meget, skuldes det i første Række Gæsterne og deres Offerskab og demselv, at han forstod at hengive sig. Som Bestyrer af Luther College var han altid den første paa Benene om No-

gøren og holdt det gaarude til kl. 10 om Aftenen. Det fortælles, at det aldrig hendte, at han kom for sent til Morgenaugden.

I Kærlighed stod Larsen ogsaa som et Eksempel for de unge Mand, der drog ud i Kirkes Tjeneste i den Tid, da der virkelig krævedes Kærlighed. Da Luther College i 1861 begyndte sin Virksomhed i Gæstgæver Christ Præstegæver, fik Larsen som Bestyrer et Bærelse til Behovet for sig og sin Familie. Larsen og Gæstgæver spille fælles. Hans Høret blev berøvet som Begyndelse af Gæstgæver. Aldrig syntes Larsen noget Offer var for stort, naar det gjaldt Kirkes og Skoles Lære. Da Luther College skulde oprettes, tilbød han at renovere paa halve af sin hidtidige Ven.

Peter Lauritsen Larsen var født den 16de August 1833 i Kristiansand. Hans Fader var Officer, og hans Moder, Oskedahl, var Kreditor af Nilsforfamlingen paa Eidsvold. Han tog theologisk Embedsexamen med bedste Karakter i 1855, virkede et Par Aar som Præst og senere Sannereen 1857 til Amerika, hvor han blev Præst ved Aas Nær. Wis., og desuden virkede han Mandt Koboggerne helt fra Eau Claire, Wis., til Watouan County, Minn. I 1859, den 14de Oktober, tiltraadte han sin Stilling som Præst for de norske Stæder ved Concordia Seminaret i St. Louis. Han var der i to Aar og underviste Baade i Collegiet og i den theologiske Skole, havde tilfældig og norske Studenter, og dannede Opvækkelse ved sin Undervisning i Hebraisk. Han havde i dette Syng havde til Præst Adhæst Thistebald i Kristiansand, Norges første Hebraiker.

Ved Synodemødet paa Roel Prairie i 1861 beslattede Synoden at kalde Præst Laur. Larsen tilbage fra St. Louis for at overtage Bestyrerens af Samfundets egen Skole, som begyndte sin Virksomhed samme Aar med 11 Elever i Gæstgæver Christ Præstegæver var Da Gæstgæver Raste har slottede Skolen til Decorah, hvor et Skolehus blev bygget. Der indvanded Skolen, indtil Luther College blev indviet den 14de Oktober 1865.

Som Bestyrer af Luther College

forenede Prof. Larsen i sig Bestyrer, som ved liggende Collegiet fordeltes paa flere Personer. Han var i en lang Tid Kærlig Støttemand. Desuden var han utvækket i at hente sit Samfund paa andre Maader. Han var i lang Tid Præst for Decorah Synode, fra 1876 til 1893 Synodens Viceformand og fortrædte som Fællesformand under Pastor O. A. Brauns Præst i Norge i 1888. I 1892 fratogde Larsen efter 41 Aars udsøvedt Virksomhed sin Stilling som Bestyrer for Luther College. Han underviste dog skadedes i Hebraisk. Fra 1868 til 1889 var han „Kirkeidende“'s Redaktør, en Tidning, som han ogsaa ledede fra 1902 til Udgangen af 1912. Som Udvalgt for Gæstgæver og Taknemmelighed beløstede i 1897 de allerfleste af hans talrige Disciple ved Luther College Opførelsen af et Hus for ham i Decorah. I 1903 freetede Wisconsin Synodens theologiske Fakultet i St. Louis ham til Vicedirektør i Theologi og i 1908 udnævnte Norges Konge ham til Olavsridder.

Larsen holdt sig ganske rask helt til han ved Aftener blev rammet af Slag. I den senere Tid har han været noksof daarlig, og Døden som saaledes set ikke unødigt.

Dr. Larsen blev i 1855 gift med Karen Reberg, som døde i 1871, efterladende sig fire Børn der alle er døde. Han blev senere gift med Ingeborg Astrup, en Søster af Biskop Astrup, som overlevte ham til femten Børn. Af Børnene er den ældste, Nikolai, Missionær i Atua, og den næstældste, Lauritz, Præst i New York. Sønnen Jacob, der var Rhodes-Stipendiat ved Oxford Universitet i England, er nu Professor ved Park Region Luther College i Ferguson, Mo. Den yngste Søn, Einar, som ogsaa har studeret i Norge, er ved Princeton Universitet. Den ældste af Døtrene, Hanna, der gjort sig bemærket i den litterære Verden og er en af Redaktorerne for „American-Scandinavian Review“, Døtrene Karen er Præcepter ved Lutheran Normal School i Elroy, Wis., Miss Signe studerer i Boston og Miss Ingeborg har været hjemme. (Min. Tidende.)

(30.)

Synodens Afsættelse paa Stille-
havskysten.

Et Forsøg

ved

B. R. M. Carlén.

Pastor Engbø Beretning om Missio-
nen paa Kysten.

(Fortf.)

og det er forjædeligt, hvilken en Slagt denne Udviklingens og Materialismens Mand, som her roder, har til at gribe om sig, hvor Missionerne er besværede af den, og hvor Kirken, denne Mandens sande Bærer og Udvæder kun gælder som en forogtet, altslags Justifikation og dens Semmer som færdig, overtroiske Sjængangere fra færdige Nat-hundredter. Den har ødt sig ind i det menneskelige Samfundsløse og forpøstet det; ja den synes som at ligge at have fyldt selve Jorden, som man doglig indaander, med sit giftige Smil, som det er vanskeligt nok for nogen her at undgå at blive smittet af den. Der skal en Kraft og et Mod til, som bedre alle for saa er i Besiddelse af, for med sit Vis og sin Besiddelse af visse Verden, at man er og vil være en Kirken og saaledes hvide Verden den rette Trods og overvælde den. Men den, som i Kirkehistorien har fundet sit Et og sit Alt, sit egentlige Vis, forment dette, har denne Kraft eller den Tru, som overvinder Verden." Den, med hvem dette ikke er Tilfælde, vil her offer snart herved med ind i Kontroens trykkelige Kolstrøm og lidt om lidt blive den vorige Rasse til. Derfor kan man her ofte have Undsning til at læstages den menneskelige og bederere som altslags forandring, der i Takt af fortere eller senere Tid foregaar med saa mange, som samme herud.

Mangen En har Hæsel en Følelse af, at idet han er kommen som langt borte til et saa offideliggende Sted, som er han dermed ogsaa kommen borte fra Alt, som holdt ham i andre Tugt og Aar; her naar han ikke mere under Kirken's stramme Opsyn, er ikke mere vægten af de Gæstne, der kan ogte paa hans Hædel og Værdel paa alle Aar; ja endog Gud selv synes ham her som fjern, da han ikke idelig mindes sin hans evige Rædelse ved Kirken's og de Kirken's Udvæder. Der kan han da for Alvor engang lade sig løse og rigtig leve eller Hjertens Øst,

om han saa maatte miste det, og her er det Kirken's Bærer mange og Kirke. Der behøver han ikke at undse sig for nogen; han er midt iblandt Fremmede, og det store Antal af dem mellem hvem han færdes, lever selv uden Gud og har gjerne intet andet Brug for Gud og det, som hører ham til end at fornøje sig ved paa den letsladte og Hædelste Maade at drive Spot dermed og tage hans Namn forlovet. Med disse indvædes da den Romantikkens til at kuppet i alt deres gudløse Verden, og enden som nu vil eller ei, venter det gjerne ikke saa ret længe, før end han kan maale sig med dem i Ugyldighed og Foragt for, ja endog i Had og Hædel med alt som hører Kirke og Religion til. Ikke som hvilken finder man, at den samme, som her sit i "Stalene" eller i "det gamle Land" undse sig for at tage den mindste Del i usømmelig eller gudsforpøstelig Tale, det være nu enten af Kæftelse for det Gællige eller af Foragt for at stude sine Medmennejsens Gæstler — som her ofte ikke undse sig for at vildse de stræffeligste Eder eller gløte sig holdig i de frygteligste Gudsforpøstelser, — den der ikke vover at nære den nævnte Takt i sit Hjerte, kan her snart vise sig udenfor som den stræffeligste Gudsforpøstelse. — den, som der samme holdt sig for god til endog at betragte et laadtast Væstens Gul, hvor bevægende Dreffe udskjæntes, som her gjerne nedværdige sig som dygt, at han ikke engang tog i Betænkning selv at begynde at drive en saadan Hædelstærende og samfundsløse forretning.

Sæler ikke saadanne, som af Hjertet har Guds Ord og Kirken's Bærer, naar de kommer herud, som altid endog at blive smittede af den omhyllende Ugyldighed. Ofte træffes her Vandmand, som har været herude i nogen Tid, der gjerne fortæller om, hvor tungt de manges Gang kendes det var den første Tid, da var her, da de ikke havde Udvæder til at komme i Kirke paa Sandhagens og saa høre Guds Ord, saaledes som de havde været vant til. Men gjennem Kæftens Løb seles Sagnet af Kirken mindre og mindre, indtil de tilslut synes, de godt kan undvære den, og om nu Guds Ord endelig engang bliver prædikaet iblandt dem, da bliver de ofte hellere borte, har hvis det ikke er aldeles belejligt for dem at komme. Udmærket kan de indvæde, at de burde komme og høre Guds Ord, at de egentlig Julest har imod det, men som er der som mange Slags Indvæderinger, som viser, at deres

Hjerte egentlig er saaledes stemt, at de holder sig for at høre det. Det er ligeledes Ordets Prædiken er "kommen for at sluge dem for Tiden."

Der kan ogsaa de gamle Menighedensprotokoller, som findes fra den første Tid, der blev gjort Forsøg paa at organisere skandinaviske lutheriske Menigheder paa Steder som Portland og Astoria ofte fortælle os en løselig Historie. Thi ved at stude i disse overtraffes vi oftere ved at stude paa Navne paa Forfædre, som vi har lært at kjende som saadanne, der nu ikke har stort tilovers for Kirken, hvad dermed stoor i Forbindelse, eller ogsaa nu har sluttet sig til andre Kirkesamfund. Disse var altsaa for en Del stor tilbage Menighedslemmer og to gæstlige Del i vort kirkelege Arbejde herude. Ja, saaledes gaar det. Mange som i den første Tid gjerne har villet være med i dette, er under de gjentagne Opbrudelser, som dette har lidt, siden det først begyndtes, bleve Røde og Ugyldige, som de nu endelig intet mere vil have med det at bestille eller de optræder endog ligesom imod det. Dette viser, at det kirkelege Arbejde her burde fra først af have været drevet med større Kraft og med mere Understøttelse, at det ikke burde have været afbrudt, før end det var kommet godt i Gang, og at nu der det gøres noget snarere muligt, før end det bliver for sent.

Men hvad er da her at gøre? Det kirkelege Arbejde paa disse Aar er naturligvis i det Hele taget nærmest at betragte som et Missionsarbejde, og som Forholdene er paa denne Missionsmaad vil Arbejdet ofte falde haardt tungt og vanskeligt. Det er ikke her som i Rygdernes i Osten. Der behøver Præsten som oftest kun at tillade at den og den Dag holder han Gudsordet paa det og det Sted, som strømmen Folk sammen, gløde over at saa høre en Gudsordets Prædiken, og de ved ikke alt det Gode, som de skal gjøre for Præsten. En end Missioner ogsaa der paa sine Steder kan have unddraget sig den direkte Tjenestegjæring af Guds Ord, ja endog ligger i andenbare Hjertes Gjerninger, over dog det Ord, under hvis Indflydelse de er opdraget, fremdeles en dragende Slagt over dem, og det er derfor endnu forholdsvis let atter at samle dem om det.

Stefansforeningen.

Da der naar kommer som mange norske Folk fra Osten forat besøge Udvæderingen i San Francisco, vil vi indvæde dem til at stude paa Stefansforeningens Hotel naar de kom-

mer til Portland. Dette Hotel gaar nu under Navnet, The Luther House, og ligger ikke langt fra Union Depot. Der vil den fremmede føle sig hjemme og Præsten er meget rimelig. Adressen er 249 1-2 Holladay St.

Naar vil her ogsaa blive mange som vil hengitte Udvæderingen til at se sig om for et Stykke Land medens de er herude. Vi vil da ogsaa paa det venligste indvæde alle saadanne til at gjøre Brug af det nye Land-Departement som Stefansforeningen har oprettet her i Oregon. Vi betragter det nemlig som et meget praktisk Missionsarbejde at staae tilstede Oplysninger om de norske Settlementer herude, hvor der er godt Land at saa hvide til rimelige Priser, og hvor der allerede er lutheriske Menigheder med Kirker og Skoler. Det har været en stor Hindring til vort Andemissionsarbejde herude paa Kysten, at saa mange norske Folk har beslut sig saa langt fra hverandre at det har været umuligt at staae dem den kirkelege Betjening som de ønsker. Det er nu heller ikke nødvendigt for nogen at besjætte sig saaledes, da der findes godt Land til rimelige Priser, i og omkring de norske Settlementer som vi har her i den berømte Willamette Valley.

Fra Portland og indover til Eugene findes der flere norske Menigheder. Stefansforeningen har nu anset paalidelige Mand i Portland, Canby og Woodburn, Oregon, og disse Mand er i Besiddelse af alle Oplysninger som kunde ønskes. Det er ikke Ønsketen at løffe Folk ind i noget som de samme aldrig vilde være tilfreds med. Det er i det hele taget sit ikke Ønsketen at løffe Folk bort fra et godt hjem i Osten, men paa Grund af det gode Klima her paa Kysten, er der altid mange som ønsker at tilbringe Resten af sine Dage herude, og det er Ønsketen at hjælpe disse, saa at de ikke behøver at bevæde sig til samvittighedsløse real estate Mand som kan se paa Fortjenesten og ikke behøver sig det allermindste om hvorledes det gaar den som kober. Tidtil har Præsterne forsøgt at gjøre hvad de kunde i denne Retning, men Foreningen ønsker at tage dette real estate business ud af Præstens Ønder, da han for det første har andet at bestille, og dernæst, fordi han ikke altid hender til Forholdene. De som derfor tænker paa at rejse til Oregon forat hvide sig Land vil gjøre os en stor Tjeneste ved at skrive eller bevæde sig til en af de Mand som er anset i dette Land-Departement. Govedkontoret er i Portland. Ved at bevæde sig til dette Kontor vil man

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Percents aarlig Rente

Agger vi til Sparekassens to Gange om Aaret

Udbynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. E. Vassil, Ernest Lator, Geo. G. Williamson, Directors.

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

707 Pacific Ave.

Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 222-A 2222

1120 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone Main 2233

PETERSON
PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 504

Tacoma, Wa.

Dragt fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

trods saa Oplysning om det man ønsker.

Skriv til The Stephen Society, Band department, Mr. C. C. Vance, 67 1/2 St. Portland, Ore., eller til Mr. Y. R. Sengen, Woodburn, Ore., eller til Mr. J. J. Sandness, Canby, Ore. Disse Mand bærer til vore Menigheder her og er interesserede i at hjælpe norske Folk i denne Henseende.

Venligt

Rev. Geo. Gerritsen.

Pres. Stephensforeningen.

Tibelsens Viderebyrd om Kristus.

Strevet for Harald.

(Fortl. fra forr. Nr.)

Profeten Sarias forudliger videre, at Disciplene skulde flygte, Kap. 13, 7: "Overd! Naag op mod min Side, mod den Mand, som er min Kærligst siger Herren. Herrens Guds; saa Gorden, og Jaeren skalle afpredes, og jeg vil igjen tage mig af de Smaa! Om Ulykkeligheden af dette Sted siger Jesus! I denne Nat skalle I alle forarges paa mig; thi der er skrevet: Jeg skal saa Gorden, og Jordens Forr skalle afpredes. (Mt. 24, 21). I Vers 26 staar der: Men dette er altsammen sket, forat Profeternes Skrifter skalle fuldkommes. Da forlod alle Disciplene ham og flygte.

Profeten Elias taler med lidende Ord om Jesu Gudstragelse og Forhammelse. Han siger: Min Aag gav jeg hen til dem, som slog, og mine Klæder til dem, som rullede mig i Støvet; mit Huden skalle jeg ikke see paa og Spot.

David forudliger, at falske Vidner staa op imod mig, og Mord, som aande Vold. (27, 12). I den 22de Solme beretter David om Jesu Videlse paa Sangstige. Som om han stod ved Korsets Fod og saa den Vidende med sine egenlige Fine. Rut til Sangersins Ord. Det er jo Jesu selv, som taler gennem David.

Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig? Langt borte fra min Fælle er min Klages Ord.

Min Gud! Jeg raaber om Dag, og du svarer ikke, og om Natten, og jeg saar ikke sig.

Og du er dog helig, du troner paa Isaacs Lovsange.

Paa dig forlod vore Fædre sig; de forlod sig paa dig, og du udfriede dem.

Til dig maatte de, og de blev reddede; paa dig forlod de sig, og de blev ikke afhjæmpede.

Nu jeg er en Frem og ikke er Mand, Rennessers Spot og Folks Foragt.

Alle de, som se mig, helle mig, brange Munden, ruste Svædet og siger!

Helt din Vel van Herren! Som skal redde ham, som skal udfri ham, efterdi han har Beslag i ham.

Ja, du er den, som drog mig frem af Moders Liv, som lod mig helle tragt ved min Moders Brøst.

Paa dig er jeg takket for Moders Liv; for min Moders Skib er du min Gud.

Var ikke langt borte fra mig! Thi Trængslen er nær, og der er ingen Hjælper.

RANGE DØR omringet mig, som fandt Offer bringer mig.

De spille sin Mund mod mig som en Jænderrende og drakende Løse.

Jeg er udfri som Vand, og alle mine Ven stille sig op; mit Hjerte er som Vold, smeltet ned i mit Bu.

Min Kraft er forterret som et Potteskaar, og min Tunge knager fast ved mine Gummer, og i Dødens Sted knager du mig.

Thi Gunde omringe mig, de Ondes Hov bringer mig, de har gjenemboret mine Hænder og mine Fødder.

Jeg kan talle alle mine Ven; de se til, de se paa mig med Lust.

Og de deler mine Klæder mellem sig og kaster Lod om min Skjorte.

Runde et Elendigne have bekrævet Jesu Videlse paa Korset Korere, end Korseren selv gennem David gjer det?

Lidelse af den Heligaand ser David den lidende Frelser og hører ham og drøen af den samme Mand skriner han det ned.

Et Menneke maa være forklindet af Sonden, om ikke det gribes af Retskas' Ord og ser ham i Troen, som han der lider og dør paa Korset.

Hode Frelser, som jeg taale Kroften af en Gudsoms-Straa, O, saa seud den aen ned! Tend mig, at jeg maa, jeg Venne, Kuld af Vand og helig Barne Klæde af din Hjertighed!

Job, 3, 16.

Rott, Missionar for Gudhøderne, læste engang en Del af Jobs, Poang, for en Forhaling af Indledte Døere. Da han havde læst dette Sprog (Job, 3, 16), blev han afhent af en Indsigt, der tog det.

Godt var det for Død, du just en læste? Vad mig som høre de Ord end nu engang.

Rott læste: Saa har Gud ellet Berden, at han har givet sin Søn den endarne" osv.

Da resten Døeren sig og togde: "Er det sandt? Saa dette være sandt, at Gud elsker Berden. ud-

skjænt Berden ikke ellet ham, — at han ellet Berden saa, at han hengav sin endarne Søn for den og lod ham dø, for at Rennessene skal leve, — kan det være sandt?"

Rott læste Berjet endnu engang: Saa har Gud ellet Berden, at han gav givet sin Søn, den endarne," og togde, at det var virkelig sandt, og at det var just for at forlunde dette store Udsat, Gud havde udsat Missionarer, ogsaa til Gudhødernes Behov, for at sner den blandt dem, om troe paa Guds Søn, ikke skal forliden, men have det evige Liv. Den forlunde Døer evigtalheden af Taknemmelighed og Glæde. Som grad og taal sig tilbage i alle Unfand for at grunde paa denne Guds Hjertighed, som (sæledes havde rørt hans Hjerte. Siden sandt han Trost og Fred for sin Skaf i Troen paa den Guds Hjertighed, som dette Udsatprog havde givet ham Udsat om.

Er du virkelig vor Moder?

En Moder døde og efterlod sig to smaa Døer. Moderen gik sig igen efter en kort Tids Forløp. Kort efter Brølluppet kom den nye Moder ind i Kammeret, hvor de to Smaa laa i deres Senge; hun talte venlig til dem og kyssede dem. Da sagde det ene Barn: "Er du virkelig vor Moder?"

Den svarede ja.

"Nu", sagde Barnet, "saa maa du ogsaa gjer som vor forrige Moder, og maale med ved vor Seng og lade os lode."

Den gjorde det, og de Smaa ellet de hende og stattede sig til berbe som til sin virkelig Moder, fordi hun udsæde den helte af alle Moderpligter.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are

reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127

Tacoma Theatre Bldg.

Lien's Pharmacy

Fluoridantil Kapsel.

Ole B. Lien.

Harry B. Selvir

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes omgjørlig

M. 7214

1101 Tacoma Ave.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4270.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret \$.75
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresserandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive haardt den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Opbehold.

Entered as second class matter November 6, 1904, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

R. A. Gaard, Parkland, Wash., er nu Redaktør for Børnehjemmet i Parkland.

Alle Penges til Hjernet sendes til ham.

Dr. Laur. Larsen.

Dr. Prof. Laur. Larsen er i alle Henseender efter et langt, daadrigt og vellykket Virke i Norden, Skolen og Samfundet som for det norske Folk i Almindelighed.

Det er med stor Sorg Budstøbet om Dr. Larsens Død modtaget.

Kirkesamfundet, Samfundet er i Sorg, men ikke mindst er Sorgen dybtgjort og inderlig hos de mange Tusinder der i Karenes Løb har kendt Elsker.

Dr. Laur. Larsens Minde vil leve saa længe Nordmændenes Historie i Amerika lever.

Saa vil vore stærre og stærre efterkom Karenene gaar og man faar Bynene op for hans virkelige Storhed, hans uafslidte frivillige Skrifter, hans noble Personlighed, hans store Virke, vellykket vore hans Minde.

Den blev begravet sidste Fredag. Vi haaber i neste Nummer at kunne give en udførlig Beretning om den.

Følgende anerkjendende Ord i "Decorah Posten" vil læses med Tilfredning af alle:

Med Professor Larsens Død afkaldes et rigt og stort Livsverk. Han var en af de saa Nordmand i Amerika, som efter allel enstemmige Dom — i hvad Veir man saa end hører Hjemme — har været en Hovedstøtte i nordamerikansk Udvikling. Kulturelt som kirkelig set vil man vanskeligt kunne tænke sig det norske Amerika sig, som man hjen-

der det idag, uden denne Mand, som ved sine heldige Raadgaver, sin aldrig forlængende Trofasthed, sin store Hellighedsfølelse og sit altid maaltvillige Arbejde har fornaaet at lægge sit Bærg paa sine Dagsmarker i en Grad, som faa vil tro uden at se det. Han var en af dem, hvori der ikke laadtes Sog. Med uafslidlig Tro paa sin Sog staaende han stadig lige med Maal, uden Skred eller Afvigelse og uden at gaa tilgubne for at vinde frem. Hans barnlige Oprigtighed og Hellighedsfølelse kunde undertiden læse stødende, for saadanne, som ikke havde lært at kende ham, men man opdagede snart at det altsammen bare var et Udtryk for et varmt Hjerte og et retfærdigt Sindelag.

Det er faa der endnu for tidligt tilfulde at kunne slatte Betødningen af det Arbejde Professor Larsen medlagde i sin 41-aarige Virksomhed som Lektor for Luther College; men det ved vi, at haardt paa det rent kirkelige Omraade og hvad den humane Raadgavelse angaar, saa har dette Arbejde skabt en vellykket Frugt. Resultaterne er paa mange Maader snart og sikkert. Vore norske Folk hører og bor her i Landet. Det er derfor ikke for meget at sige, at Nordmændene i Amerika ved dette Tabefald har mistet en af de aller betydeligste Skrifter, der nogenstunde er dukket op blandt dem — en stærk positiv Kraft til det gode.

Maerk!

Mr. L. E. Thompson fra Br. Wald, er af Board of Trustees indsat til at samle Abonnementer paa "Pacific Herald". Han er demindiget til at modtage Penges for "Herald" fra gamle og nye Abonnementer.

Han anbefales til vort Folk, vore Menigheder og vore Prester paa det bedste.

Mr. Thompson har allerede den korte Tid han har arbejdet for "Herald" laaet mange nye Abonnementer.

Served takkes alle, som hjælper "Herald" frem, enten det er ved at abonnere paa Bladet eller ved at man betaler sin Kontingent.

Til "Herald".

Dr. Redaktør!
 Vore nogle Ord. Past. O. J. Bergensens Referat fra Rødt i Tacoma om "Abolitionen" er saa udmærket vel udvalgt og formfuldendt at det er en Riddelse at læse det. Det burde gaa videre, haardt "Arktiden" og "Lutheraneren" og "Publiseren" burde optrykke det. Der høres endnu Mød om dette Punkt.

G. J. Hanson.

Immanuelskirken, Seattle.

H. A. Stub, Pastor

En Kirke i Vest.

Immanuel Menighed fejrer 25 Aars Feit.

Pastor H. A. Stub.

Immanuel lutherske Kirke af Den norske Synode i Seattle, har i Dagens fra Fredag den 26de Feb. til og med Mandag den 1ste Mars fejret sin 25 Aars Stiftelsesfest.

I sine hele Dage til Ende har Gætteligheden paaqaant, og vel maatte den. Vi Menighedens Sags i de tilhørende 25 Aar fortæller om en ringe Begyndelse, som ved dens Modtaamers og Presters ihærdigt maaltvillige Arbejde kan sige de herligste Frugter.

Omhyggelig Pleie blev den spæde Plante, indtil den nu staar som en af Den norske Synodes kraftigste og levendegjorte Menigheder. Her paa Vestkysten er den den største og vigtigste. Det var i Erfarvelse af Seattle's Betødning som den store Hjemgangsport for vore Landmænd under deres Indrykning paa Vestkysten at Synoden allerede for 25 Aar siden havde satte sin Overrettskommission paa denne Pn. Menigheden her blev ogsaa, hvad den var til

mandens Arbejde berude. Fra Seattle foretog Strefstog til alle Stater, og herunder lagdes den første Grundpold til andre nu blomstrende Menigheder. Under denne Missionærindsats blev heller ikke Immanuel Menighed forlængt. Udad og indad blev Arbejdet drevet med Sag Omtanke, med Tro og Tro, saa Kirken, særlig i de sidste tolv Aar kun dage som paa en eneaaende Vægt, i Tallet av Sjæle, som er lagt til Menigheden, i Erhvervelsen af Gudsdomme sig sin Drag.

De netop tilendevragte Stiftelsesfejre til en øget Glans ved Indvielsen af det nye pragtfulde Orgel, som netop var blevet indsat med en Udgift af over \$2000. Et sandt Vidnesbyrd om den betydningsfulde Plads, Immanuel's Menighed indtager i det lykkelige Arbejde blandt Nordmændene i Seattle, havde man i den eneaaende Tillætning, som Hellighederne vandt. Lokalerne var ved de forskellige Leiligheder holdt til Trængsel og den gode Tross, alt det ordnet med virket til at lægge en varm og en Stemning over det hele, som altid vil lade Bladet leve i Deltagerens Sind.

Hellighederne tog sin Begyndelse først den Aften den 26de Februar ved

Pastor S. A. Stub.

Mødet i Ungdomsforeningen Nordstjernen, Dames Formand, Idar Sævi, valgt udførelsen; Aftenens Søndag var Pastor G. E. W. Sjøel Menigheds første Præst, som var sammen den lange Tid herud fra Jula. Sids, for at fejre Dagen sammen med den. Et Program af Læser Brev og Sang blev derpaa givet.

Deaconerenten den følgende Aften blev en Festmiddag af høj Rang. Den bestod af Prof. Juhon Sids Pastor led ved Ordet og fremskaffet Læser, som snart beroligede Tilhørerne i høj Madsag, som ved høje udførelse af Devotion eller i alle Kunstindse som ved Vantale og Taanbænder. De øvrige Medværende ved Koncerten var Miss Sofie Gammert, Mr. Arvid Bellstad, Kirkens Organist Mr. Ervin Sævi og Mrs. Theo. Christy.

Ved Festgudstjenesten Søndag Formiddag prædikede Pastor Sjøel over Læser 126de Salme: Herrens har gjort store Ting med os, og derfor er vi glade. Valdøren drog en Sammenligning mellem Menigheden idag og for 25 Aar siden og rettet en Tale til alle dem, som var, men nu ikke er mere. Formand S. E. Sjøel gav derpaa et Overblik over Menighedens Historie og Forholdene paa Aften, idet han paa egne og Samfundets Begreb fremsatte en Tale til Menigheden for, hvad den havde udrettet. Ved herlig Anerkjendelse hævde han og Pastor Sjøel ved det irraske Arbejde, den nærværende Pastor Stub og hans Hustru havde ydet. Om Aftenen holdtes Sanggudstjeneste med Soloer af Miss Dagmar Christy og Mrs. Stub, Pastor W. H. Christensen fra Stanwood sigtede derpaa Ordet til det Skjæbne. Dilemmer oplæstes fra Nabonemigheder.

I Mandags Aften afsluttedes Festmessen med en Banket i Kirkens Underetage; hver eneste Plads var optaget. Advokat C. B. Halls foretræ-

de som Ordlyder, idet han ønskede, at Mødelovningerne havde ordnet med Banketten, men at Programmet var optaget med dobbelt Mads for det, det af afslutte 25 Mars Festlighederne og fejre Luther College Dan. Der blev holdt en Række Læser, som for en stor Tid forment sig som en Skyld til Luther College med de mange Minder, som var ligetil til Ordet der. Der banket mangen foranstaltning Historie, og Forsamlingen lod den neste Tid i ustandelig Læser. Mr. Fredrik Sjøelund foretog flere Sange under stor Bifald. Ordet var prædikeret med norske og amerikanske Hag, Mads og Opvartningen var udmærket.

Jannuells Menighed blev stiftet paa et Møde den 24de Februar 1890 i Seattle. Af de 13 Personer som da mødte, er Hans Christen og Familien, Mrs. S. Engan og Mrs. A. Dall samt Gilbert Larsen fremdeles Medlemmer. I Herten Aar før den Tid havde Øen været besøgt af Søndeprester, men Menighedens første Præst blev Pastor C. S. S. Sjøel, som tiltrådte Stedet i August 1891. Han blev ikke længe i Seattle, idet han allerede 2 Aar senere efterfulgtes af Pastor J. J. Strom. Allerede ved sin Ankomst til Øen havde Pastor Sjøel fremskaffet Tanken om, at Menigheden burde eje sit eget Skolehus og allerede den 20de November 1892 blev Kirken paa Minor Avenue og Olive Street indviet ved Formand Dr. Koen.

I September 1896 blev Pastor S. W. Gundersen Menighedens Præst. Ved hans Afreise to Aar senere tog Pastor W. H. Christensen Stedet fra Menigheden. Han var ogsaa Præst i Ballard. Men de to Menigheder blev for meget for en Mand, saa at Stedet blev delt i 1903. Ballard beholdt da Pastor Christensen, men Menigheden i Seattle kaldte sin nuværende Præst, Pastor S. A. Stub, som første Gang prædikede for Menigheden den 16de August 1903. I 1907 skiftede Menigheden den Løst, som Kirken nu staa paa, for \$11,500, og denne jels blev opført af Herman Sjøelund og Sando med en Udgift af \$14,000 i 1912. Kirken blev helhelligt viget den 30te Juni 1912 ved Synodens Formand Dr. Stub i Overværelse af Biskop Oschman og Sognepræst Hans Nilsen Sauge fra Norge, samt Synodens Præst ved Puget Sound og en talrig Skare Bøyskole. Det er en af de største og vakreste Kirker i det østlige Vesten, med Siddepladse til 800 Menninger.

Menigheden har vokset heri i de sidste Aar og tæller nu 400 Skole. En stor Søndagsskole, Kirkefor, 5 flere Rumre tilbedte. Lille Esther

Kvindeforeninger og to Ungdomsforeninger udgjør Dele af Menighedens vidstrakte Arbejdsområde. (Dette udmærkede Referat er fra "Washington Posten.")

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudstjenester i Vor Frelsers Kirke, Syd S og 17de Gade. O. J. Ordal, Pastor. Solenne paa Korst A. 11. Aftenang paa Engelst A. 7:30. Pastor V. E. Bergesen skal ender holde Foredrag om Christian Science eller praktisk. Kirkeforret har især af lange desuden bliver der Solosang. Aftenudtjenesten er under Luther Guilds Auspicier, som alle. Tag Deres Bønner med. Festgudstjeneste i Kapellet paa Vestenden Lørdag næste Uge A. 8 om Aftenen. Vor Frelsers Kvindeforening holder Aftenmøde Lørdag Aften næste Uge. Mand Samvælsforening er indbudt. Formand S. E. Sjøel fra San Francisco var paa Foreningerne i Tacoma Lørdag og Søndag. Kirkeudvalget H. P. Leque fra Bellingham var i Tacoma i samme Anledning. De var begge Gæster hos Pastor og Mrs. Ordal.

Den engelske Prædiken i sidste Aar. Mulde have hørt til Overkrift: Prædiken holdt ved B. L. A. Aftenforeningensfest i Parkland, Wash., af Pastor L. Naamosen. Trakt paa Opskræding.

Gaver til Josephine Alderdomshjem.

Samuel Elsson 13 Rand røget
 Var. John Jackson 25 Rand kaff
 Sids.
 Range Taf!
 Oscar Wenberg, Bestyrelse.

End Tacoma.

Gudstjeneste i den lutheriske Kirke Warner og 62de Søndag Form. A. 11. Prof. Sjøel prædikede. Søndagsskole A. 10. Kvindeforeningen møder Lørdag hos Mrs. S. Olsen, 6027 Puget Sound

Lørdag Aften den 19de ds. har Ungdomsforeningen en festlig Tilhøring til Indtægt for Pianoen det.

Seit Tacoma.

I Jannuells Kapel ingen Gudstjeneste Søndag. Søndagsskole A. 10. Sidste Lørdag Aften havde Kvindeforeningen en Iden Fe it som var beredes udførelset. Sangforeningen "Stjernen" mødte op og gæmmede red den hjem.

Olsen gav to Nummere. Mrs. Jacobson sang en Solo og Resdernes Sandmoe og Hansen sang Duetter. Der var ialt over 140 Menninger tilstede. Hjertelig Tale til alle, som bialt til at glæde denne Fest som hyggelig som den blev.

Clalla, Wash.

Gudstjeneste i den lutheriske Kirke Søndag A. 11 Form. Søndagsskole A. 10. Gudstjeneste paa Engelst Søndag Aften A. 7:30. Beskjæftigelse dette.

Stanwood, Wash.

Frederica Menighed har stiftet en Ungdomsforening. Den begynder med 18 Medlemmer.

Past. Christensen skal Lørdag den 12. Mars holde Foredrag i en af Ungdomsforeningerne i Bellingham.

Sidste Uge holdtes solenne Samvælsmøde i Stanwood. Iden den for. Kirke var Prædikerne Holm, J. Solvang og Skarveid. Synoden Heimdal og Christensen. De to Gæmmer "Aftenens Inspiration" og "Hjerteligheden paa den døde og levende Tro" blev behandlet. Tanken er at holde flere lundomane Møder i Fremtiden.

Søndag Aften den 21 Mars skal Past. Heimdal holde Foredrag i Stanwood under Ungdomsforeningens Auspicier.

Kvindeforeningen har haft stor Fremgang siden den fik eget Lokale. Der er noget saa hjemligt og koseligt i Menigheden har haft stor Fremgang siden den fik eget Lokale. Der er noget saa hjemligt og koseligt ved de nye Church Parlor. Næste Møde blir Lørdag 18de Mars med Mrs. Dr. Jakobsen og Mrs. Sigurd Hall som Vertinder.

Ved Alderdomshjemmet har der været adskillig Tøggdom i det sidste. Her har det været daarlig med Sling W. Olsen, Ingeborg Doll og Anne Nilsen. Den sidste nævnte er næsten 90 Aar gammel og blev konfirmeret af Pastor Sævi og Gæstebader.

Missionær Moffat.

Missionær Moffat sad en Aften i sin Stue i Soderfrisa. Da kom der en Trop Indfødte ridende og i Spidsen for dem Kommandørinden Moseben. Moffat prædikede den følgende Dag Evangeliet for ham og hans Følge, men Hørdingens Hjerte blev ikke rørt. Han trokkede Missionærens Haand og sagde: "Jeg kom for at se dig, og det har skjæbnet mig stor Glæde; farvel!" Dermed red han hjem.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551

Tacoma Wash

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6306
Tacoma Wash

JNO. W. ARNTANDER
& **C. JACOBSEN**
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Dr. C. Quevlie
Behandler sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-1 e. m.
Kænter: 1618 Realty Bldg.

Dr. Hyslin
Office 1291-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 490
Residence 124 No. 1 St. Main 360
House calls made preferably out-
side of office hours.

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
Provident Bldg., 10. & Pacific
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Eftermiddagen ifølge Aftale
Main 1957; Res., Madison 1003
Tacoma, Wash.

John Holleque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
Genl Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7481-33 Parkland, Wa.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 6351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 5th Ave. var til Dæmra. Det Norske Emigranthjem, 45 Whitehall St., New York.

Den Dødsdage: "Du har Gud givet Verden, at han har givet sin Søn, den elskede." som han havde hørt af Missionæren, fulgte ham. Ordet var Guds Åbendighed og i hans Hjerte. Uophørlig tænkte han paa denne Åbendighed og tale om den. Den led ham ikke have No; den tænkte sig til den bedste Mand. Den sangrede efter ham. Ord og vilde gjerne blive med. Efter at have vist i fem Tone og Rætter gennem øde Gæde og paa ubønhørlige Stier kom han med sin Tro og atter til Koffat.

Missionæren som hans Sjæleure afpejlede i hans Ansigt, og han spurgte ham: "Gode fattes dig?" "Ja," sagde Missionæren. "Jeg har hørt No eller Fred for de fleste Ting's Skyld, som du har sagt mig."

Efter at have købt en Stund med sine Mand hos Missionæren, vilde han fra ham med Begiering om, at Koffat ogsaa vilde komme til ham og hans Hælf og forsønde det soliggærende Ord. "Se paa mig," sagde han, "og aflæs min Ven, om du kan."

Koffat rejste og prædikede med Besigtigelse Komplet for ham og hans Hælf. Mødet gik nu hele sit Hjerte til Gud, som elskede ogsaa ham, og som ved dette it durbare Ord havde draget ham til sig.

En Mand rejste til Californien og efterlod sin Kvind og en Søn i Ny England. De havde somme efter, naar Koffat havde begyndt sig. Efter lang Tid's Arbejde fik han sagt sig til Gode som meget, at han havde hødt Gud efter sin Kvind og Søn. Kvindens Hjerte hoppede af Glæde derover. Den rejste til New York og vilde gaa med Dampskib til San Francisco. De havde ikke været mange Dage paa Sjæen da Koffat "Brand" i "Brand" i led gennem Skibet, og Hjemmeene gik hurtigt om sig. Redningsboadene blev sat ud; men de var for faa til at kunne rumme alle og blev snart oversvuldet. De sidste var hård med at sætte af, da Kvinden troget om at tage hende og Gatten med.

"Her", sagde de, "vi kan ikke tage Herre".

Men hun bedt af troge og lede og tilfint sagde de, at de vilde ta er til — Not en.

Da den Kvinden sin Søn, kaldede ham, omfavnede ham og sit ham i Søafst.

"Min Søn", sagde hun, "lever du og faar gense din Moder, sig ham, at jeg døde i dit Skib".

En troende Kjøbmand, som havde lidt store Tab, spurgte sin Prest lærer om han var i Guds Naade, da Judemissionen til Nifra fandt Sted. Presten sagde, at han ikke havde hødt det rindte om at henvende sig til ham da han havde hødt saa store Tab det var. Kjøbmanden svarede:

"Det er ganske sandt; jeg har lidt store Tab, og derfor maa jeg nu tage det meget nær med mine Udgifter, men min Sparismed maa ikke begynde med Guds Ord."

Kristus, Prædikanternes store Tema.

Den bedste Prædiken er den, som er fuld af Kristus. Det til en sin Prest lærer ved følgende Begyndelse: Han havde prædikeret i en gammel, from Prest's Kæmpe. Efter Prædikenen gik han hen til den gamle og spurgte: "Gode hør De om min Prædiken?"

"Det var en meget daarlig Tale," sagde den gamle straks.

"En daarlig Tale!" sagde den unge, og "og jeg har dog allerede saa lang Tid til at studere den!"

"Derom taler jeg ikke."

"Dovtligheds kan I da sige, at den var daarlig? Saaes De tænke, at min Bibelforflaring ikke var usaglig nok?"

"Ja ja," sagde den gamle, "den var særdeles forrest."

"Men hvorledes kan I alligevel sige, at den var daarlig? Saaes De tænke, at mine Billeder ikke var heldige og mine Begyndelser ikke overbevisende nok?"

"Ja, alle disse Ting var i sin Orden, og dog var det en stot Prædiken," gik den gamle med uafsluttet Stærke.

"Men hvorfor da, hvorfor?"

"Fordi," sagde den gamle, "fordi der ingen Kristus var i den."

"Ja, men der var da ikke Tale om Kristus i den Tekst, og jeg skal da vel forsønde, hvad Teksten indeholder."

Derfor svarede den gamle:

"Ved De ikke, unge Mand, at fra enhver By, enhver Landby og enhver Plads i England, hvor den saa end ligger, fører der altid en Vej til London?"

"Ja, ganske vist."

Kristus, kaldet fører der ogsaa fra enhver Tekst i den hellige Skrift en Vej til Kristens Godebistad, som er Kristus. Og, min fjære unge Prædiker, Deres Gjæring er, naar De staar foran en Tekst, at spørge Dem selv: "Hvor gaaer nu her Vejen til Kristus?" og saa holde en Prædiken, som trofast følger den Vej. Og jeg for min Del maa sige, at jeg endnu aldrig har stået paa nogen Tekst, som

P. Oscar Storlie & Co
Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

ikke havde en fem og lige Vej til min Moder og Fæder, og hvis jeg nogensteds skulde finde en loadan, saa vilde jeg have mig en Vej. Jeg vilde gaa over Gader og Gæsteværelser, indtil jeg naaede min Moder. Thi en Prædiken, som ikke smager af Kristus, buer hørken til det ene eller det andet."

Udled Gud mere —

Den rettroende Kvind Boletian vilde aldrig følge sin Moder, naar hun raadede ham til at antage Kristnerens Aatter.

"Jeg skal alligevel være min Moder loy, af hvem jeg har hødt, men endnu meget mere Gud, min Salig."

En from Gut stod netop i Begreb med at gaa til Kirke, da han mødte sin Moder, som var en vantro Mand. "Hvor skal du gaa hen?" spurgte Moderen.

"I Kirke, var svaret.

"Gode for noget? I Kirke? udbrod den vantro Moder. Kirken, den er for din Moder og dine Søstre; gaa du med mig paa Arbejde.

Gatten saa først en Stund med Jordan; derpaa havde han sine taarefulde Tårer med Moderen.

Men fjære Moder, sagde han rolig, er da Gudet om at helligholde Søndagen blot givet til Moder og mine Søstre?"

Dumhed! Dumhed! var Moderens Svær.

Da er alligevel ogsaa det Gud Dumhed, som lyder, at vi skal være vor Fæder og Moder?"

Disse Sønens Ord gjorde Judet paa Moderen. Han satte sig ikke imod Sønens Åbendighed, og den følgende Søndag gik han selv med til Guds Hus.

C. O. Lynn Co.
Skandinaviak Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Der fortællede jeg smukt om Apostelen Johannes, Hærlighedsens Apostel, at da han var for gammel og liggende til at optræde og forkynde Guds Ord i Menighedens Forsamling, saa led han sig bære derhen. Ved Guds tjenestens Slutning rejste han sig og sagde hver Gang som de Ord:

"Elfter hvoendret!"

Da man spurgte ham, hvorfor han bestandig glemte disse Ord, svarede han:

"Fordi det er Herrens Befaling og fordi det er uof, naar dette ene Her."

Han lærte her paa Jesu Ord:

"Et mit Gud give jeg Eder, at I skulde elste hvoendret, at som jeg har elstet Eder, skulde I elste hvoendret." Joh. 13, 34.

Moth, Moder til den fromme Bernhard af Clairvaux (Silkeborg), plejede at tage sit usofte Barn paa sine Arme og overgav det til Herren Jesus som Offer. Derefter elstede hun ikke Barnet som sit, men som sit Profets Gjerning, og om et anæret Gode. Hun gav Barnet en anæret, friskelig Opdragelse og havde den Glæde, at alle hendes Børn blev fromme og gudfrygtige Mennesker.

Endrig den Riende, Konge af Frankrig, blev af sin Moder Blanche opdragen med stor Omhu.

"Min Søn", sagde hun, "jeg elster dig med den Omhu, hvormed en Moder kan elste; men jeg vil heller se dig bød for mine Hødder end opleve, at du begynder en Dødsdø." Endrig kunde aldrig glemme disse Ord. For sin fromme Sandel og sin tæfverdige Regjering fik han til at sætte Endrig den Sjellige.

Sor Træfelses bitre Gang fra Jerusaleem til Golgata,
af
Mag. Feder Herold, Biskop ved H. Fjeldstad.

(Fortf. fra forr. Nummer).

Med disse Tanker har vi været rullede, naar vi vil gaa hen for at se paa den usofelige Tildragelse, som Herden har ført, den, som i vor Text kaldes og for Pine. Vi har ikke gaaet blot af Ryggjærrighed, som de fleste, ikke heller blot for at græde, som de, der den gang bare de bedste, men for at have vore Tanker ligesaa vel paa os selv som paa Jesus, naar vi, som Paulus siger, gaa med ham udenfor Veiren og bære hans Forjættelse.

Maner da for at følge Jesus i hans sidste bitre Udgang fra Jerusaleem til Golgata, og derom vilde vi tale, efter at vi have læst vor Text oplæs.

Markus 15, 20, 21.

O der de de havde bespottet ham offerte de ham Purpuren og førte ham hans egen Klædder, og de førte ham ud for at forjætte ham. Og de toog en forbigående, Simon af Cyrene, som kom fra Marfen, Myrondri og Rusi Jader, til at bære hans Kors.

Vi vilde da betragte:

1. Den Gang vi skulde gaa med Jesus og.
2. Den Værd, vi skulde bære med ham.

Ligesom de Vande Profets Gjerning gif igjennem, blev jo længere, jo dødere (47, 3-5), jaledes var det nu med Jesu Videsser, idetmindste de udvortes, som han led paa Legemet; det blev jo længere, jo hårdere. Hidtil havde hans Hænder blot ligesom læst med ham, indtil de fik Vilatus til at forde Tyrbønnen over ham. Men jeg saa til, han, det var en hård Veg, da de ledede med Spot og Spul, som var hans bedste Traktament, med Kundslag, med Slag af fristede Ræver, med Torne og Sværd! Men det skulde dog kun være som en Veg, som Tidofordrin.

Medens Vilatus tænkte over og ikke vidste, hvad han skulde gøre vilde de ikke være græselige. De gjorde indimidlertid hvad de kunde, de gjorde sin Oudstaa paa ham, til de kunde ikke blive, til de fik ham fuldkommen i sin Magt. Men alt dette skulde dog ikke anses for noget, ikke anses for Straf; det skulde ikke siges nogen Doms, men blot som Tidofordrin. Men nu blev det ansider Alvor, nu blev den sidste Græmsed større end den første. Thi nu fik de endelig Lov til at tage Kroet af ham, og de førte ham nu endelig did til det Sted hvor alle hans Dødsdomme, alle hans Sværd, Slags- og Sværdskelner for hans tredobbelte Gjerning skulde fuldbyrdes paa engang. Og denne hans Udførelse er det, vi nu vil betragte.

O, hvor koste de afsted med ham til det Sted, hvor de vilde se deres Qvist paa ham. Nu skulde man have ført hvor rigtig de skulde og skulde paa ham. De troede ikke, at det var sandt, at "de ugudelige ikke heller, før de har gjort Skade." (Ordsb. 4, 16). Salus Had villes ikke uden ved Høls Mod; Gænnen kunde ikke leve, uden han kunde se Herdens dræbt, og Tøderne havde lige No før de virkelig saa Jesus bære. Dette var Jesus sidste Gang i Livet; det var ogsaa hans bitreste Gang. At den bitre Gang fra Jerusaleem til Golgata; hvo kan tilfulde beskrive dens Bitterhed! Lad denne Gang, fjære Sjæl, ligge dig i Tankerne.

PACIFIC DISTRIKTETS PASTER.

- Amberg, O. H., Parkland, Wash.
Bastson, H. E., Silvana, Wash.
Borgesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
Blakkas, L., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.
Balgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.
Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Lawrence, Wash.
Borup, P., Cor. A & Pratt St., Mareka, Irevik, T. L., Teller, Alaska.
Brefvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Ervjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.
Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foss, L. C., 1016 Franklin Ave., Seattle, Wash.
Groonsborg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
Hagosa, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
Harstad, B., Parkland Wash. Phone 7384-J-2.
Heimdal, O. E., Fir, Wash.
Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
Hog, N. J., Prof., Parkland, Wash.
Johannsen, J., 204 1 St., Footho, Cal.
Lane, Geo. O., 1454 Iron St., Sellingham, Wash.
Mikkelsen, A., Prof., 700 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
Neste, Th. P., 417-23rd St., Astoria Oregon.
Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, R. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Stenersud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
Steb, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.
White, A. O., Silverten, Oregon.
Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
dremstasjonen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
Loque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1015 Champion St., Bellingham, Wa.

Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.
Nelson, Miss Ida, Bestyrerinde for Parkland Børnehjem, Parkland, Wash.

Phone Main 7220
Carl B. Halls
Norsk Advokat
408 Lyon Building
Third & James Seattle, Wn

Luthersk Pokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta Arbejdet.

The Stephen Home.
Rant Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det eneste hjem for unge Mand.) Børn, billige Verteller for Rejsende.
Stephen Home, 219 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7943-R3

St. Johns House.
Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.
T. K. SKOV, Propr.
1020 1-2 So. Tacoma Avenue
Phone Main 2565

Puget Sound Posten
Printing Department
For all kinds of
JOB PRINTING
Business- or Visiting Cards
Billheads, Letterheads,
Statements, Etc.
Also Equipped with
Linotype
and
Modern Machinery
for Printing
Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.
We recommend the
PUGET SOUND POSTEN
119 So. 14 St. Tacoma.

Bestillinger modtages paa 'Bolkalendareren,' der vil være rede til Forsending den 15. December, ligeledes paa Synodalberetningen.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristlige Bøger haves paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VIBELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

hvor du gaar; gaa ofte med Jesus og betragt og betragt de sure Trin, Han gif. Gaa min Sjæl, il og Leo, alt hvad du kan, at du kan sælge hvert Trin, Han gif. Sandelig, Hans Liv har været en Videlse. Ja Hans Sjæl til Hans Død har han været en Aareddrager, men nu blev han det for Aaar, nu, da han selv maatte bære det forsmædelige kors ud af Byen. Ordet Aareddrager tror jeg er kommet deraf, at Jesus nu drog til Kors, og siden er alle de Menne kaldte Aareddrager, hvem Gud har uvalgt et læregent Kors, for at de skulde blive hans Søns Billeder lig: Glendighed fulgte ham fra Hans Sjæl og gennem hele Hans Liv, men først blev den i Hans Død. Han blev født i en Stald blandt Oer og Aen, men han døde paa et Kors blandt Røvere og Mordere. I sit Liv havde han ikke det, han kunde holde sit Hoved til, men i sin Død fik han endelig noget, hvortil han kunde holde det; men af, det var en forfærdelig haard Hovedpude — et forbandet Kors. Det er ikke min Tanke nu, at tale om jeres Aareddrager, men om hvorledes han nu var sit Kors; og ville vi da med det samme se paa os selv.

Vi betragte da:
1. Hans Gang. Derom siger Teksten: Da toge Stridsmandene Jesus, og offerte ham Purpuren og herte ham hans egne Klæder, og førte ham ud for at forfæste ham. Nu bruges her det Magt, nu gaar det kun ud paa Udsættelse, Udsættelse. At vi ret levende og livagtigt kunde stille os for sine det særlige Son, at Jesus, omgivet af en Mangde Arigebell, som skulde udhøre denne Forretning, førtes igennem Gaderne med to Mordere ved Siden, hvilke gjorde ham Selskab, da de skulde aflives med ham, at Jesus, det Guds Lam, gaar midt blandt disse Ude, kroget og saare nedbøjet, slæbende et tungt, væmst, ubæret Kors paa sin Skul, kaantaget mere som ansoand saa vanbedrende, at ingen vilde røre derved. — samt de mange hjulende Menneffer, som løse dels foran, dels omkring og baghfter

ham, endel for at bespotte og bele ham, endel vel ogsaa for at slaa og drive paa ham! Særligt var det endvidere at se, hvor udmødetet Jesus allerede har været af sin Skæle-Markter, sin Blodsbed, og sine mangfoldige andre Videlser samt den Ure, som havde udholdt den hele Nat. Det er derfor ikke utroligt, hvad nogle anse for vist, at han nemlig ofte faldt under Byrden, dels som en Følge af sin Afmagt, dels ogsaa fordi man saa ubarmhjertig drev paa ham, og endelig ogsaa af den Grund, at man af Gud til ham har lagt det tungste Kors paa ham.

Naar han nu faldt, saa har han soaret mangt et Pus og Sled. Og og Sleg for at saa ham og igjen og fort alle, saa det vel har gaaet til, som naar man driver skag frem; og saaledes holdt de vel paa, indtil de omsider saa, at han ikke kunde mere, at de ingen Vel kunde komme, og at de derfor maatte saa en anden til at bære hans Kors. Naar vi stille os alt dette livagtigt for sinens, saa bliver det i Sandhed et særligt Skuespil, at vi vel maatte groe for at gaa denne Gang med Jesus; vorre sine blæs ved at se saadan Ubarmhjertighed, og vore Tanter forfærde os, naar vi blot tænke derpaa. Men, mine Hære, der er intet at gjøre, vi maa derom; det er den Gang, Jesus selv vilig har gaaet for os, saa tung den end var; det er om den Gang som fernerminde siger: Se, jeg kommer for at gjøre Gud din Villie. (Zalm. 40, S. 9.) Sel nu kom han, og egentlig i den Særligt og til dette Sled, hvor han skulde gjøre sin Faders Villie og vore ham lodig til Tuden, ja Dorjets Død. (Jesp. 2, 8.) Vi maatte da stamme os, om vi vilde vise os uvillige til at gaa denne Gang med ham, hvor vi skulle boade betragte hans Gang og se, hvad den hans Gang skal lære os.

Det betyder da for det første: De offerte ham Purpuren og herte ham hans egne Klæder. De havde først i Domhuset offret ham hans Klæder for at hindringe ham; de havde dengang en Purpurkaobe om ham for at spotte ham; i denne Dragt havde Pilatus ledet ham ud til Folket, for at de skulde se, hvorledes han var mishandlet. Nu siger Teksten, at man offerte ham denne Stads og herte ham igjen hans egne Klæder, for at de alene skulde kunne hende ham og se, at det virkelig var Jesus. Jeg vil ikke sige, at denne Omklædning af Klæder har forøget hans Pine, ikkvel de ubarmhjertig røre Klæderne af hans Indstrøgne, med Saar og Ribler bedækkede Legeme; thi jeg finder ikke dertil nogen Grund, da hans Saar endnu vare saa nye, at

Klæderne ikke kunne henge fast i dem. Jeg vil heller ikke tale om denne Votten af Klæder, som saa ofte foretoges paa denne Dag, i det han først havde sin egne, saa en hold, siden en rød og derpaa igjen sin egen Klædning, heller ikke om, at den skulde være til Forsoning for vor unyttige og til af Fornød og Overdødelighed foretagne Ombytning af Klæder, idet vi lodte Klæder, dels med Hensyn til Farven, dels med Hensyn til Forven, dels med Hensyn til Roden. Jeg vil heller ikke tale om, at Jesus paa denne Dag skulde svettes i disse Klæder og lide for alene sine tre Embeder, det profetiske, præstelige og kongelige, men jeg vil blot sige dette: Han maatte udføres i sine egne Klæder, for at Spødsommen kunde opvoldes, den, der var udtalt ved Davids Mund om Kristus, nemlig at der skulde kastes Rod om hans Klæder. (Zalm. 22, 19.) Skulde nu dette ske, saa maatte han have sine egne Klæder paa til Retterstedet. Men dette tjener og ogsaa til Erindring. Da Jesus gif ud af Pilatus Domhus, det sidste Hus, hvori han var, tog han intet med sig, af hvad han havde faaet derinde; det skulde blive efter ham der. Purpurkaoben fik han der, og den blev der; thi han gif ud i sine egne Klæder. Saaledes kommer ogsaa for os den Tid, da vi skulle gaa ud af vort jordiske Tabernakels Hus, og da efterlade os alt. "Nogen kan jeg fra min Maders Liv, nogen skal jeg lære derhen igjen." (Job. 1, 21.) Have vi end været hædte i kongeligt Purpur, af Purpurkaoben skal ogsaa aflægges; den skal blive her tilbage, som Elias' Kaabe blev paa Jorden, da han blev optagen til Himmelen. Al vor Herlighed skal blive efter os, alene vore Anslag skulle forsvinde paa en Dag; vor Hære skal ikke mere, vort Hjern hender os ikke mere. Det er alt som et Loan, som som et Skuespil; en Jees i Purpur, en anden i grove Klæder; men naar vi har spillet vor Rolle en Tid og Spillet er endt, saa skal Purpur aflægges, og bliver skal gaa bort i sine egne Klæder. Og hvilke Klæder er det? Vi ere Jord, ligne af Jord, skulle blive til Jord; det er vore Klæder. Fortædningen er vort Klædehøn, Jorden skal da bedække os, Deme vore vort Dække, Deme vore Hædelse og Brillanter. Naar Fortædningen en Tidlang har været vort Smulke, saa skal Fortædningen omsider være vor Brudstykke. Men lad Purpuret længe nok blive aflagt, lad Legemet gaa bort i sine egne Klæder, lad blot, o Jesu! min Sjæl ikke gaa ud i Verden i sine egne Klæder.

(Fortf.)

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæger
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5198
Tacoma, Wash.

Berglund Bros.
Kaffehus
Beste Bort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
1308 Commerce St. Tacoma

Lutherisk Bogmission, Bergen Norge
Gode Bøger til Uddeling rundt om i Hjemmene, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Klæder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne saa Dem til at handle Omhuksomheden paa Lutherisk Bogmissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskop og sendes med et ubetydeligt Bidrag ved Gødsendelse til Lutherisk Bogmission, Bergen, Norge.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.
The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.
This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony. The course in piano includes:
1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.
This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.
Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.
The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.
The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.
The class in singing will furnish material for the choruses.
Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.
PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$18.00.